

Hærens Operative Kommando udsendte den 1. april i år, hvor man skrev, at en dansk ledet bataljon tilfangetog 12 formodede terrorister/kriminelle. I den forbindelse er det jo meget vigtigt, når danskere leder en sådan operation og tager folk til fange, at der ikke sker noget med de fanger, når de bliver overdraget til de irakiske myndigheder.

Men det har vi jo ingen garanti for, for vi får i et svar på et spørgsmål, som Enhedslisten har stillet, det hedder S 3798, at vide, at Forsvarsministeriet ikke fører fortegnelser over, hvor disse fanger befinder sig.

Er det på nogen måde acceptabelt, når vi ved, at der foregår lemlæstelser, tortur, mishandlinger, drab og forsvindinger, når fanger befinder sig i de irakiske myndigheders varetægt?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Menneskerettighederne skal overholdes. Det kan der simpelt hen ikke være nogen som helst tvivl om.

Det er sådan, at det er den enkeltes nationalitet, der er afgørende for, hvem der har ansvaret. De, der tager fanger, har ansvaret for at sikre, at international ret, herunder menneskerettighederne, bliver overholdt. Sådan er det. Når danskere ser, at menneskerettighederne eller andre rettigheder bliver krænket, bliver det påtalt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Grunden til, jeg spørger, er, at Enhedslisten lige har fået at vide, at hvis det ikke er de danske styrker, som foretager den såkaldte fysiske pågribelse, også selv om det er danskerne, der leder operationen, er det ikke danskernes ansvar, hvad der sker med fangerne. Det synes jeg er totalt absurd, det vil sige, danskerne kan lede en operation ligesom den her i Al Harta, som blev beskrevet i pressemeddelelsen fra Hærens Operative Kommando den 1. april, men så kan vi lige træde tilbage og lade en irakisk soldat eller en irakisk sikkerhedsofficer træde ind og foretage den fysiske pågribelse og transportere de 12 fanger væk, og så er vi fuldstændig ligeglade med, om de bliver overladt til lemlæstelse, tortur, mishandling, drab og forsvindinger. Kan det være rimeligt?

Jeg mener, det er totalt urimeligt, og jeg mener, at alene det, at man ikke kan garantere fangers sikkerhed, når man overdrager dem til andre mennesker, f.eks. de irakiske myndigheder,

er nok til at sige: Vi kan ikke være med her. Det er totalt uansvarligt. Det er ude af kontrol. Vi bliver nødt til at trække tropperne hjem.

Derfor spørger jeg: Er den måde ansvarlig, som det kører på i øjeblikket, hvor der ingen kontrol er over, hvad der sker med fanger tilfangetaget af danske soldater?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er simpelt hen ikke rigtigt, at vi er ligeglade med, om menneskerettighederne bliver overholdt. Det er ikke rigtigt. Overværer danske soldater, at menneskerettighederne bliver krænket, eller overværer andre danskere, at det sker, bliver det påtalt, og man forsøger at retlede irakere eller andre, som måtte være skyldige i disse overgreb.

Men hele projektet med at være i Irak er netop at bane vejen for, at irakerne selv kan være herre i eget hus. Derfor handler det også om at bidrage til, at de selv får opbygget en sikkerhedsstyrke, selv får opbygget fængsler, selv får opbygget et retssystem, som gør, at de kan tage vare på sikkerheden og også kan tage vare på fanger.

Her handler det om, at det er den nationalitet, der fysisk pågriber fanger, der har ansvaret for, at love bliver overholdt og internationale retsregler bliver efterlevet. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det Konservative Folkeparti mener altså, at der er en forskel på, om vi kun har planlagt, ledet, gennemført en operation, for så længe vi bare har lokket en iraker til at røre ved fangen først, behøver vi ikke at tage os videre af det. Det er det, der er kernen, for fangen bliver i givet fald bortført og puttet i kælderens under indenrigsministeriet og mishandlet der, sultet, hvilket vi har hørt masser af beretninger om, eller boret i med boremaskiner. Den form for tortur anvendes. Når den fange bliver fundet, er vi ikke engang i stand til at sige, om det var en, vi var med til at fange, fordi vi ikke engang fører lister over, hvem vi har været med til at fange. Vi beder ikke engang irakerne om en kopi af den liste, de forhåbentlig selv laver, over, hvem det er, de fanger.

Det vil sige, at vi har gjort alt, hvad vi kan for at fralægge os ansvaret, selv om vi har et tydeligt medansvar for, at nogle af de fanger, som vi er med til at pågribe, fordi vi er en del af koalitionen og samarbejder med irakiske sikkerheds-